

Το Λήμμα του Fejér και Εφαρμογές

Ανδρέας Καβατζικλής
Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών & Φυσικών Επιστημών
Τομέας Μαθηματικών
Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου 157 80
Αθήνα
e-mail: kaviros@central.ntua.gr
13 Ιουλίου 2009

Περίληψη

Επεχειρούμε μια γενίκευση του Λήμματος του Fejér, βλέπε [2,4], και αποδεικνύουμε ως πόρισμα το κλασσικό Λήμμα των Riemann-Lebesgue. Επίσης δίνουμε μερικές ενδιαφέρουσες εφαρμογές. Τέλος εξετάζουμε την ισχύ του αντιστρόφου του Λήμματος των Riemann-Lebesgue .

1 Εισαγωγή

Έστω η συνάρτηση f είναι Riemann ολοκληρώσιμη σε κάθε κλειστό και φραγμένο διάστημα του \mathbb{R} και το γενικευμένο ολοκλήρωμα $\int_{-\infty}^{\infty} |f(x)| dx$ υπάρχει.

Χρησιμοποιώντας τη θεωρία ολοκλήρωσης Riemann, παραπέμπουμε στο [5, Chapter 3, Pt II, Problem 118], μπορεί εύκολα να αποδειχθεί ότι

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \sin nx dx = 0, \quad (1)$$

ενώ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) |\sin nx| dx = \frac{2}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx \quad (2)$$

Επειδή η $f \in L_1(\mathbb{R})$, η (1) είναι άμεση συνέπεια του λήμματος των Riemann-Lebesgue. Η (2) είναι ειδική περίπτωση ενός πιο γενικού αποτελέσματος γνωστού και σαν *λήμμα του Fejér* [2,4]. Στην επόμενη παράγραφο θα διατυπώσουμε και θα αποδείξουμε αυτά τα κλασσικά αποτελέσματα της Αρμονικής Ανάλυσης. Μάλιστα, θα αποδείξουμε ότι το λήμμα των Riemann-Lebesgue είναι ένα πόρισμα του λήμματος Fejér.

Για τη συνέχεια χρειαζόμαστε μερικούς ορισμούς και συμβολισμούς. Έστω T είναι ο μοναδιαίος κύκλος στο μιγαδικό επίπεδο, δηλαδή $T = \{z \in \mathbb{C} : |z| = 1\}$. Η συνάρτηση $t \mapsto e^{it}$ απεικονίζει το \mathbb{R} επί του T . Αν $F : T \rightarrow \mathbb{C}$, τότε η $f(t) := F(e^{it})$ είναι 2π -περιοδική συνάρτηση.

Αντίστροφα, αν η $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι περιοδική, με περίοδο 2π , τότε υπάρχει

$F: \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ τέτοια ώστε $F(e^{it}) = f(t)$. Επομένως, μπορούμε να ταυτίσουμε συναρτήσεις που ορίζονται στον \mathbb{T} με 2π -περιοδικές συναρτήσεις στον \mathbb{R} . Ο χώρος $L_p(\mathbb{T})$, $1 \leq p \leq \infty$, είναι η κλάση όλων των μιγαδικών, Lebesgue μετρήσιμων, 2π -περιοδικών συναρτήσεων $F: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ με νόρμα

$$\|F\|_p = \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^p dt \right)^{1/p} < \infty, \quad 1 \leq p < \infty \quad \text{και} \quad \|F\|_{\infty} = \operatorname{ess\,sup}_{t \in [-\pi, \pi]} |f(t)|.$$

Επίσης γράφουμε

$$\|F\|_p = \left(\int_{\mathbb{T}} |f|^p d\mu \right)^{1/p}, \quad 1 \leq p < \infty, \quad \text{όπου} \quad d\mu(t) = \frac{1}{2\pi} dt,$$

δηλαδή το μ είναι μέτρο Lebesgue στον \mathbb{T} που διαιρείται με 2π . Το $C(\mathbb{T})$ είναι ο χώρος όλων των συνεχών συναρτήσεων $f: \mathbb{T} \rightarrow \mathbb{C}$ με τη *supremum* νόρμα

$$\|F\|_{\infty} = \sup_t |f(t)|.$$

Ορισμός 1 Αν $f \in L_1(\mathbb{T})$, τότε το

$$f(n) := \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-int} dt, \quad n \in \mathbb{Z},$$

είναι ο n -οστός συντελεστής Fourier της f . Η εκθετική (ή μιγαδική) μορφή της σειράς Fourier της f είναι η σειρά

$$\sum_{n=-\infty}^{\infty} f(n) e^{int} \quad (3)$$

και τα μερικά αθροίσματά της είναι τα

$$S_n(f)(t) = \sum_{k=-n}^n f(k) e^{ikt}.$$

Η τριγωνομετρική μορφή της σειράς Fourier της f είναι η σειρά

$$\frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nt + b_n \sin nt),$$

όπου

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \cos nt dt, \quad n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$$

και

$$b_n = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \sin nt dt, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Ως γνωστόν, αν $F \in L_1[-a, a]$, $a > 0$, τότε

$$\int_{-a}^a F(x) dx = \begin{cases} 2 \int_0^a F(x) dx & \text{αν η } F \text{ είναι άρτια,} \\ 0 & \text{αν η } F \text{ είναι περιττή.} \end{cases}$$

Επομένως,

αν η $f \in L_1(\mathbb{T})$ είναι άρτια, $a_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(t) \cos nt dt$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ και $b_n = 0$, $n \in \mathbb{N}$,

αν η $f \in L_1(\mathbb{T})$ είναι περιττή, $a_n = 0$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ και $b_n = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(t) \cos nt dt$, $n \in \mathbb{N}$.

Συμβολισμός. Αν $f \in L_1(\mathbb{T})$, με

$$f(t) : \sum_{n=-\infty}^{\infty} f(n) e^{int}$$

εκφράζουμε τη σχέση που συνδέει τη συνάρτηση f με τη σειρά Fourier της f . Χρησιμοποιείται αυτός ο συμβολισμός για συντομία αντί να γράφουμε τις εξισώσεις

$$f(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-int} dt, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Ένα τριγωνομετρικό πολυώνυμο είναι ένα πεπερασμένο άθροισμα της μορφής

$$f(t) = a_0 + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kt + b_k \sin kt), \quad t \in \mathbb{R},$$

όπου a_0, \dots, a_n και b_0, \dots, b_n είναι μιγαδικοί αριθμοί. Ένα τριγωνομετρικό πολυώνυμο γράφεται και στην μορφή

$$f(t) = \sum_{k=-n}^n c_k e^{ikt}, \quad t \in \mathbb{R}, \text{ όπου } c_k \in \mathbb{C}.$$

Τα τριγωνομετρικά πολυώνυμα είναι 2π -περιοδικές συναρτήσεις.

2 Απόδειξη του Λήμματος Fejér-Εφαρμογές

Θεώρημα 1 (Λήμμα του Fejér) Υποθέτουμε ότι η συνάρτηση $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ (ή $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$) είναι Lebesgue μετρήσιμη, φραγμένη και περιοδική με περίοδο $T > 0$. Αν $f \in L_1(I)$, όπου I είναι ένα διάστημα του \mathbb{R} , τότε

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) g(\lambda x) dx = \left(\frac{1}{T} \int_0^T g(x) dx \right) \left(\int_I f(x) dx \right). \quad (4)$$

Απόδειξη. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι $\int_0^T g(x) dx = 0$. Πράγματι, αν $\int_0^T g(x) dx \neq 0$ θεωρούμε τη συνάρτηση

$$h(x) := g(x) - \frac{1}{T} \int_0^T g(x) dx.$$

Η h είναι Lebesgue μετρήσιμη, φραγμένη, περιοδική με περίοδο $T > 0$ και

$$\int_0^T h(x) dx = \int_0^T g(x) dx - \int_0^T \left(\frac{1}{T} \int_0^T g(x) dx \right) dx = \int_0^T g(x) dx - \int_0^T g(x) dx = 0.$$

Αν αποδείξουμε ότι $\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) h(\lambda x) dx = 0$, από τον ορισμό της h προκύπτει η απόδειξη της (4).

Υποθέτουμε λοιπόν ότι $\int_0^T g(x) dx = 0$. Πρέπει να δείξουμε ότι

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) g(\lambda x) dx = 0. \text{ Έστω}$$

$$G(x) := \int_0^x g(t) dt.$$

Αν $x = kT$, $k \in \mathbb{Z}$, επειδή η g είναι T -περιοδική έχουμε

$$G(kT) := \int_0^{kT} g(t) dt = k \int_0^T g(t) dt = 0.$$

Αν $kT < x < (k+1)T$, $k \in \mathbb{Z}$, τότε

$$\begin{aligned}
|G(x)| &= \left| \int_0^{kT} g(t)dt + \int_{kT}^x g(t)dt \right| \\
&\leq \left| \int_0^{kT} g(t)dt \right| + \int_{kT}^x |g(t)|dt \\
&= \left| k \int_0^T g(t)dt \right| + \int_{kT}^x |g(t)|dt \quad (\eta \ g \ \epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\i \ T\text{-}\pi\epsilon\rho\iota\omicron\delta\iota\kappa\acute{\eta}) \\
&= \int_{kT}^x |g(t)|dt \\
&\leq \int_{kT}^{(k+1)T} |g(t)|dt \\
&= \int_0^T |g(t)|dt. \quad (\eta \ |g| \ \epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\i \ T\text{-}\pi\epsilon\rho\iota\omicron\delta\iota\kappa\acute{\eta})
\end{aligned}$$

Επομένως, για κάθε $x \in \mathbb{R}$

$$|G(x)| \leq \int_0^T |g(t)|dt,$$

δηλαδή η G είναι ομοιόμορφα φραγμένη στο \mathbb{R} . Αν I είναι ένα οποιοδήποτε φραγμένο διάστημα, έστω $I = (a, b)$, τότε

$$\int_I g(\lambda x)dx = \frac{1}{\lambda} \int_{\lambda a}^{\lambda b} g(t)dt = \frac{1}{\lambda} (G(\lambda b) - G(\lambda a)).$$

Επομένως

$$\left| \int_I g(\lambda x)dx \right| \leq \frac{2}{|\lambda|} \int_0^T |g(t)|dt$$

και κατά συνέπεια

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I g(\lambda x)dx = 0.$$

Αν ϕ είναι μία κλιμακωτή συνάρτηση, δηλαδή γραμμικός συνδυασμός χαρακτηριστικών συναρτήσεων φραγμένων διαστημάτων, τότε

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_{-\infty}^{\infty} \phi(x) g(\lambda x)dx = 0. \quad (5)$$

Έστω τώρα η συνάρτηση $f : I \rightarrow \mathbb{R}$ (ή $f : I \rightarrow \mathbb{C}$) είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη στο διάστημα I του \mathbb{R} . Τότε, για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει ολοκληρώσιμη κλιμακωτή συνάρτηση ϕ ορισμένη στο I με

$$\int_I |f(x) - \phi(x)|dx < \varepsilon / \|g\|_{\infty}.$$

Επομένως,

$$\begin{aligned}
\left| \int_I f(x) g(\lambda x)dx \right| &\leq \int_I |f(x) - \phi(x)| |g(\lambda x)|dx + \left| \int_I \phi(x) g(\lambda x)dx \right| \\
&\leq \varepsilon + \left| \int_I \phi(x) g(\lambda x)dx \right|.
\end{aligned}$$

Άρα, χρησιμοποιώντας τη (5) τελικά έχουμε $\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) g(\lambda x)dx = 0$. ■

Παρατήρηση 1 Για $g(x) = \sin x$ ή $g(x) = \cos x$, το λήμμα του Fejér συνεπάγεται το λήμμα των Riemann-Lebesgue. Πράγματι, αν I είναι ένα διάστημα του \mathbb{R} , από τη (4) έχουμε

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) \cos \lambda x dx = \lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_I f(x) \sin \lambda x dx = 0.$$

Παράδειγμα 1 Να υπολογιστεί το

$$\lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_0^\pi \frac{\sin x}{1 + 3 \cos^2 \lambda x} dx .$$

Λύση. Η συνάρτηση $g(x) = 1/(1 + 3 \cos^2 x)$ είναι συνεχής, φραγμένη και περιοδική με περίοδο π . Από το λήμμα *Fejér* έχουμε

$$\begin{aligned} \lim_{|\lambda| \rightarrow \infty} \int_0^\pi \frac{\sin x}{1 + 3 \cos^2 \lambda x} dx &= \left(\frac{1}{\pi} \int_0^\pi \frac{1}{1 + 3 \cos^2 x} dx \right) \left(\int_0^\pi \sin x dx \right) \\ &= \frac{2}{\pi} \int_0^\pi \frac{1}{1 + 3 \cos^2 x} dx \\ &= \frac{4}{\pi} \int_0^{\pi/2} \frac{1}{1 + 3 \cos^2 x} dx \\ &= \frac{4}{\pi} \int_0^\infty \frac{1}{t^2 + 4} dt \quad (\text{αντικατάσταση } t = \tan x) \\ &= \frac{2}{\pi} \lim_{t \rightarrow \infty} \arctan \frac{t}{2} = 1. \end{aligned}$$

Παράδειγμα 2 Έστω το $E \subset \mathbb{R}$ είναι Lebesgue μετρήσιμο σύνολο με $m(E) < \infty$. Αν (k_n) είναι μία γνήσια αύξουσα ακολουθία φυσικών αριθμών και (a_n) είναι μια οποιαδήποτε πραγματική ακολουθία, τότε

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_E \cos^2(k_n x + a_n) dx = \frac{1}{2} m(E) .$$

Απόδειξη. Για τον υπολογισμό του ορίου θα χρησιμοποιήσουμε το λήμμα των Riemann-Lebesgue. Πράγματι, επειδή

$$\begin{aligned} \int_E \cos^2(k_n x + a_n) dx &= \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}} [1 + \cos(2k_n x + 2a_n)] \chi_E(x) dx \\ &= \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}} \chi_E(x) dx + \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}} \cos(2k_n x + 2a_n) \chi_E(x) dx \\ &= \frac{1}{2} m(E) + \frac{\cos 2a_n}{2} \int_{\mathbb{R}} \chi_E(x) \cos 2k_n x dx - \frac{\sin 2a_n}{2} \int_{\mathbb{R}} \chi_E(x) \sin 2k_n x dx , \end{aligned}$$

από το λήμμα των Riemann-Lebesgue έχουμε

$$\begin{aligned} &\left| \int_E \cos^2(k_n x + a_n) dx - \frac{1}{2} m(E) \right| \\ &\leq \frac{1}{2} \left| \int_{\mathbb{R}} \chi_E(x) \cos 2k_n x dx \right| + \frac{1}{2} \left| \int_{\mathbb{R}} \chi_E(x) \sin 2k_n x dx \right| \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0 . \blacksquare \end{aligned}$$

Δίνουμε τώρα μια άλλη εφαρμογή του λήμματος *Fejér*.

Παράδειγμα 3 Έστω οι συναρτήσεις f, g είναι Lebesgue μετρήσιμες και 2π -περιοδικές με πραγματικές ή μιγαδικές τιμές. Αν $f \in L_1[-\pi, \pi]$ και η g είναι φραγμένης κύμανσης, έστω

$$f(t) : \frac{1}{2} a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nt + b_n \sin nt) \quad \text{και} \quad g(t) : \frac{1}{2} c_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (c_n \cos nt + d_n \sin nt) .$$

Θα αποδείξουμε ότι

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{b_{kn}}{n} = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{b_{k(2n+1)}}{2n+1} = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^{\infty} (-1)^n \frac{a_{k(2n+1)}}{2n+1} = 0 . \quad (6)$$

Πράγματι, επειδή η g είναι φραγμένης κύμανσης, από το θεώρημα Dirichlet-Jordan (βλέπε [4,page 74])

$$g(t) = \frac{1}{2}c_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (c_n \cos nt + d_n \sin nt), \text{ σχεδόν παντού.}$$

Επομένως,

$$f(t)g(kt) = \frac{1}{2}f(t)c_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (c_n f(t) \cos nkt + d_n f(t) \sin nkt), \text{ σχεδόν παντού.}$$

Επειδή η συνάρτηση f είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη, χρησιμοποιώντας το κλασσικό θεώρημα κυριαρχημένης σύγκλισης του Lebesgue μπορούμε να ολοκληρώσουμε κάθε όρο της παραπάνω σειράς χωριστά οπότε

$$\frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t)g(kt)dt = \frac{1}{2}a_0c_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_{nk}c_n + b_{nk}d_n).$$

Όμως, από το λήμμα του Fejér έχουμε

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t)g(kt)dt = \frac{1}{2}a_0c_0.$$

Επομένως,

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^{\infty} (a_{nk}c_n + b_{nk}d_n) = 0. \quad (7)$$

Θεωρούμε τώρα τις σειρές

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin nx}{n}, \quad \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin(2n+1)x}{2n+1} \quad \text{και} \quad \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n \cos(2n+1)x}{2n+1}$$

οι οποίες είναι σειρές Fourier συναρτήσεων φραγμένης κύμανσης. Τότε, από την (7) προκύπτει η απόδειξη της (6).

Ισχύει το αντίστροφο του Λήμματος Riemann-Lebesgue; Δηλαδή αν (c_n) είναι ακολουθία μιγαδικών αριθμών τέτοια ώστε $\lim_{n \rightarrow \pm\infty} c_n = 0$, υπάρχει $f \in L_1(\mathbb{T})$ τέτοια ώστε $c_n = f(n)$ για κάθε $n \in \mathbb{Z}$; Αποδεικνύουμε στη συνέχεια ότι η απάντηση είναι αρνητική.

Ως γνωστόν, ο πυρήνας του Dirichlet είναι η ακολουθία (D_n) , όπου

$$D_n(t) := \sum_{k=-n}^n e^{ikt}, \quad t \in \mathbb{T}.$$

Είναι

$$(e^{it} - 1)D_n(t) = \sum_{k=-n}^n e^{i(k+1)t} - \sum_{k=-n}^n e^{ikt} = e^{i(n+1)t} - e^{-int},$$

οπότε για $t \neq 0$

$$D_n(t) = \frac{e^{i(n+1)t} - e^{-int}}{e^{it} - 1} \cdot \frac{e^{-it/2}}{e^{-it/2}} = \frac{e^{i\left(n+\frac{1}{2}\right)t} - e^{-i\left(n+\frac{1}{2}\right)t}}{e^{it/2} - e^{-it/2}} = \frac{\sin\left(n+\frac{1}{2}\right)t}{\sin\frac{t}{2}}.$$

Δηλαδή,

$$D_n(t) = \begin{cases} \frac{\sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t}{\sin \frac{t}{2}} & \alpha \nu t \neq 0, \\ 2n+1 & \alpha \nu t = 0. \end{cases}$$

Λήμμα 2 Αν (D_N) είναι ο πυρήνας Dirichle, τότε $D_N \in L_1(\mathbb{T})$ και οι όροι της ακολουθίας $(D_N(n))$ είναι τελικά μηδέν, με $\text{PD}_N \text{P}_\infty = 1$, $N = 1, 2, \dots$. Είναι

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \text{PD}_N \text{P}_1 = \infty.$$

Απόδειξη. Η D_N , $N \in \mathbb{N}$, είναι συνεχής, 2π -περιοδική συνάρτηση, δηλαδή $D_N \in L_1(\mathbb{T})$. Εύκολα φαίνεται ότι

$$D_N(n) = \begin{cases} 1 & \alpha \nu |n| \leq N, \\ 0 & \alpha \nu |n| > N. \end{cases}$$

Επομένως οι όροι της ακολουθίας $(D_N(n))$ είναι τελικά μηδέν, με $\text{PD}_N \text{P}_\infty = 1$. Είναι

$$\begin{aligned} \|D_N\|_1 &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left| \frac{\sin\left(N + \frac{1}{2}\right)t}{\sin \frac{t}{2}} \right| dt \\ &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi/2}^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)x}{\sin x} \right| dx \quad \left(x = \frac{t}{2} \right) \\ &= \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)x}{\sin x} \right| dx + \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)x}{\sin x} \right| dx \\ &= \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)t}{\sin t} \right| dt \\ &\geq \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)t}{t} \right| dt. \quad (0 \leq \sin t \leq t, \text{ για } 0 \leq t \leq \frac{\pi}{2}) \end{aligned}$$

Όμως

$$\begin{aligned} \int_0^{\pi/2} \left| \frac{\sin(2N+1)t}{t} \right| dt &= \sum_{n=0}^{2N} \int_{\frac{2(2N+1)}{2(2N+1)}}^{\frac{(n+1)\pi}{2(2N+1)}} \left| \frac{\sin(2N+1)t}{t} \right| dt \\ &\geq \sum_{n=0}^{2N} \frac{2(2N+1)}{(n+1)\pi} \int_{\frac{n\pi}{2(2N+1)}}^{\frac{(n+1)\pi}{2(2N+1)}} |\sin(2N+1)t| dt \\ &= \frac{2}{\pi} \sum_{n=0}^{2N} \frac{1}{n+1} \int_{\frac{n\pi}{2}}^{\frac{(n+1)\pi}{2}} |\sin x| dx \quad (\text{αντικατάσταση } x = (2N+1)t) \\ &= \frac{2}{\pi} \sum_{n=0}^{2N} \frac{1}{n+1} \int_0^{\pi/2} \sin x dx = \frac{2}{\pi} \sum_{n=0}^{2N} \frac{1}{n+1}. \end{aligned}$$

Επομένως,

$$\|D_N\|_1 \geq \frac{4}{\pi^2} \sum_{n=0}^{2N} \frac{1}{n+1} = \frac{4}{\pi^2} \left(1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{2N} \right).$$

Άρα,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|D_N\|_1 = \infty. \blacksquare$$

Έστω $c_0(\mathbb{Z})$ είναι ο χώρος των μιγαδικών συναρτήσεων $\varphi: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{C}$, με $\lim_{n \rightarrow \pm\infty} \varphi(n) = 0$. Ορίζουμε

$$\mathbf{P}\varphi\mathbf{P}_\infty = \sup\{|\varphi(n)| : n \in \mathbb{Z}\}.$$

Ο $c_0(\mathbb{Z})$ είναι χώρος Banach.

Θεώρημα 3 Η απεικόνιση

$$\Lambda: L_1(\mathbb{T}) \rightarrow c_0(\mathbb{Z}), \text{ με } \Lambda(f) := f,$$

είναι ένας 1-1 και φραγμένος τελεστής που δεν είναι επί. Επομένως, υπάρχει ακολουθία μιγαδικών αριθμών (c_n) με $\lim_{n \rightarrow \pm\infty} c_n = 0$, για την οποία δεν ισχύει

$$f(n) = c_n, \text{ για κάθε } n \in \mathbb{Z} \text{ και για κάποια } f \in L_1(\mathbb{T}).$$

Απόδειξη. Η Λ είναι γραμμική απεικόνιση. Από το λήμμα Riemann-Lebesgue είναι $\lim_{n \rightarrow \pm\infty} f(n) = 0$ και κατά συνέπεια $\Lambda(f) = f \in c_0(\mathbb{Z})$. Από τον ορισμό του

συντελεστή Fourier είναι προφανές ότι $|f(n)| \leq \mathbf{P}f\mathbf{P}_1$, οπότε $\mathbf{P}f\mathbf{P}_\infty \leq \mathbf{P}f\mathbf{P}_1$. Δηλαδή $\mathbf{P}\Lambda\mathbf{P} \leq 1$. Αν $f(t) = 1$, τότε

$$\Lambda(f)(n) = f(n) = \begin{cases} 1 & \text{αν } n = 0, \\ 0 & \text{αν } n \neq 0. \end{cases}$$

Δηλαδή, $\mathbf{P}f\mathbf{P} = 1 = \mathbf{P}f\mathbf{P}_1$. Επομένως $\mathbf{P}\Lambda\mathbf{P} = 1$. Θα αποδείξουμε ότι η Λ είναι 1-1.

Αρκεί να αποδείξουμε ότι $f(n) = 0$ για κάθε $n \in \mathbb{Z}$ συνεπάγεται ότι $f = 0$ σχεδόν παντού. Αυτό όμως ισχύει και μάλιστα είναι άμεση συνέπεια του θεωρήματος Fejér-Lebesgue (βλέπε Θεώρημα 4.18.5 στο σύγγραμμα [1]).

Υποθέτουμε τώρα ότι η απεικόνιση $\Lambda: L_1(\mathbb{T}) \rightarrow c_0(\mathbb{Z})$ είναι επί. Τότε, από το

θεώρημα ανοικτής απεικόνισης (open mapping theorem), ο $\Lambda^{-1}: c_0(\mathbb{Z}) \rightarrow L_1(\mathbb{T})$

είναι συνεχής (φραγμένος) τελεστής. Δηλαδή υπάρχει $\delta > 0$ τέτοιο ώστε

$$\|\Lambda(f)\|_\infty \geq \delta \|f\|_1, \quad \forall f \in L_1(\mathbb{T}).$$

Επομένως,

$$\mathbf{P}f\mathbf{P}_\infty \geq \delta \mathbf{P}f\mathbf{P}_1, \quad \forall f \in L_1(\mathbb{T}).$$

Θεωρούμε τον πυρήνα Dirichlet (D_N) . Από το Λήμμα 2

$$D_N \in L_1(\mathbb{T}), \quad \|D_N\|_\infty = 1 \text{ και } \lim_{N \rightarrow \infty} \|D_N\|_1 = \infty.$$

Άρα, δεν υπάρχει $\delta > 0$ τέτοιο ώστε

$$\|D_N\|_\infty \geq \delta \|D_N\|_1,$$

άτοπο. \blacksquare

Αναφορές

- [1] *G. Bachmann, L. Narici and E. Beckenstein, Fourier and Wavelet Analysis (2nd printing), Springer-Verlag (Series: Universitext), 2002.*
- [2] *R. E. Edwards, Fourier Series, vol. 1 (2nd edition), Springer-Verlag , 1979.*
- [3] *R. E. Edwards, Fourier Series, vol. 2 (2nd edition), Springer--Verlag , 1982.*
- [4] *Y. Katznelson, An Introduction to Harmonic Analysis (3rd edition), Cambridge University Press, 2004.*
- [5] *G. Pólya, G. Szegő, Problems and Theorems in Analysis I, Springer--Verlag, Berlin, Heidelberg, New York, 1998.*
- [6] *W. Rudin, Real and Complex Analysis (3rd ed.), McGraw-Hill, 1987.*
- [7] *W. Rudin, Functional Analysis (2nd ed.), McGraw-Hill, 1991.*
- [8] *A. Zygmund, Trigonometric series (3rd ed.)(volumes I&II combined), Cambridge University Press, 2003.*

Abstract

We discuss a generalization of Fejér's Lemma, see [2,4], and we prove Riemann-Lebesgue's Lemma as a Corollary. We also give some interesting applications and finally we examine the validity of Riemann-Lebesgue's Lemma opposite.